

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha – západ rozhodl v hlavním líčení konaném dne 26.10.2016 samosoudcem JUDr. Tomášem Jurečkem takto:

obžalovaný

P [REDACTED] **S** [REDACTED],

nar. [REDACTED] v Berouně, trvale bytem [REDACTED],

je vinen, že

dne 2.7.2016 v 17.40 hodin v k.o. Červený Újezd, okr. Praha-západ na ulici Unhošťská ve směru jízdy od Prahy řídil osobní motorové vozidlo [REDACTED] r. z. [REDACTED], ačkoliv si byl nejméně od 28.4.2016, kdy byl kontrolován hlídkou Obvodního oddělení policie ČR Karlštejn a byl informován o svém zákazu řízení, vědom, že mu bylo dne 7.4.2016 oznámeno Městským úřadem Černošice po č.j. MUCE 24204/2016 SO, s právní mocí dne 26.4.2016, že dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení a byla mu uložena blokáce všech skupin řidičského průkazu, a toto rozhodnutí nerespektoval,

tedy

mařil výkon rozhodnutí orgánu veřejné moci tím, že vykonával činnost, pro kterou pozbyl příslušné oprávnění,

čímž spáchal

přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 337 odst. 1 tr. zákoníku k trestu **odnětí svobody v trvání 4(čtyři) měsíce.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se mu výkon trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 18(osmnáct) měsíců.**

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se mu dále ukládá **trest zákazu činnosti**, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu **v trvání 24(dvacetčtyři) měsíců.**

Odůvodnění:

Po provedeném dokazování dospěl soud ke skutkovým a právním závěrům shora rozvedeným, přičemž zjistil, že vina obžalovaného byla nesporně prokázána.

Při úvaze o druhu a výměře trestu soud posoudil povahu a závažnost trestného činu z hlediska významu konkrétního chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsob provedení činu a jeho následky, okolnosti, za kterých byl čin spáchán, osobu pachatele, míru jeho zavinění a jeho pohnutky, stejně tak polehčující a přitěžující okolnosti; přihlédl též k osobním a rodinným poměrům pachatele, k jeho dosavadnímu způsobu života, k jeho chování po činu a dospěl k závěru, že je možné obžalovanému uložit takový druh trestu, který nebude přímo spojen se ztrátou jeho svobody, tedy trest odnětí svobody podmíněný, byť se obžalovaný k trestné činnosti nedo znal. Přehlédnout však nelze, že šlo o jednání společensky málo škodlivé, stejně jako složitou osobní situaci obžalovaného a jeho zdravotní stav. Soud tedy s ohledem na tyto okolnosti, stejně jako s ohledem na to, že jde o osobu, na níž se hledí jako na osobu soudně netrestanou, uložil trest odnětí svobody při spodní hranici zákonné trestní sazby, přičemž výkon trestu byl odložen na přiměřenou kratší zkušební dobu, v níž musí řádným životem prokázat, že předpoklad soudu o pouhém excesu obžalovaného, je správný.

Ze shora uvedených důvodů soud, s přihlédnutím k ust. § 55 odst. 2 tr. zákoníku, uvedený druh a výměru trestu považuje pro obžalovaného za dostatečně motivační, neboť jeho účelem není jen obžalovaného potrestat, ale zejména docílit stavu, kdy si obžalovaný uvědomí nejen nesprávnost a nezákonnost projednávaného činu, ale že do budoucna přehodnotí způsob svého života, přijme za něj plnou zodpovědnost a pohrůžka trestem odnětí svobody přispěje k řádnému životu a plnění povinností, které mu vyplynou z jeho jednání, a to nejen pokud jde o jednání trestné, ale i přestupkové, zejména v silničním provozu.

Obžalovaný totiž není zcela bezproblémovým řidičem, jak bylo konstatováno již výše. V evidenční kartě řidiče obžalovaného soud zjistil 12 záznamů, a to včetně vyslovení zákazu činnosti po projednání ve správním řízení pro všechny skupiny od 12.1.2007 do 27.4.2007 (6 měs.), kdy byl obžalovaným odevzdán řidičský průkaz a kdy mu byla uložena současně pokuta ve správním řízení ve výši 14.000,- Kč. A protože se trestného činu dopustil v souvislosti s řízením motorového vozidla, byly splněny všechny podmínky pro uložení trestu zákazu činnosti, zde spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu, jehož výměru soud volil s ohledem na shora uvedené jen mírnou, jeden rok nad spodní hranici zákonné sazby (jeden rok až deset let), přičemž soud přihlédl i k budoucí možnosti rozhodnutí o podmíněném upuštění od zbytku výkonu tohoto trestu po výkonu jeho poloviny.

Oslyší-li však obžalovaný varování soudu, nezbude pak, a to i během zkušební doby podmíněného odsouzení, než přeměnit uložený trest odnětí svobody v trest nepodmíněný, případně nevyhovět žádostem obžalovaného o zmírnění jeho potrestání.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního

soudu Praha – západ. Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Praze dne 26. října 2016

JUDr. Tomáš Jureček, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Petra Nykodýmová

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 7.12.2016 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 7.12.2016, čj. 12To 525/2016-85
Doložku připojila dne 25.1.2017 Růžena Kalinová